

Leváltották Nagy Sándor alelnököt

A küldöttgyűlés résztvevői.

Május 27-én tartotta meg a *Mosonmagyaróvári Civil Szövetség* a megismételt küldöttgyűlését, ahol **Patonai Gábor** elnök beszámolt az elmúlt évi tevékenységről és gazdálkodásról, majd ismertette az ez évi terveket és költségvetést. Itt döntöttek a **Bognár Dezsőné, Kertész Attila** és **Mayer Zsuzsanna** alkotta Felügyelő Bizottság előterjesztéséről, mely Nagy Sándor alelnök tisztségéből való visszahívását szorgalmazta. A küldöttgyűlés többségi szavazással az alelnököt visszahívta tisztségéből. Az alelnöki tisztségre Mayer Zsuzsanna saját magát ajánlotta, melyet a többség megszavazott.

A Felügyelő Bizottság is megújult, tagjai **dr. Unger András, Kertész Attila** és **Varga Csabáné** lettek. Az Alapszabály szerint a Felügyelő Bizottság első ülésén saját tagjai közül választ elnököt.

Nagy Sándor az alelnöki tisztségről való visszahívás napirendi pont tárgyalása során az alábbi nyilatkozatot olvasta fel.

Tisztelt Küldöttgyűlés, Elnökség és Felügyelő Bizottság! Kedves Küldöttek!

Mivel nincs idő bővebben kifejteni véleményemet, az alábbi rövid állásfoglalást teszem.

Jóleső érzés tölt el, hogy húsz éve kezdeményezésemre megalakult a Mosonmagyaróvári Civil Szövetség, a város civil érdekvédelmi szervezete. Húsz évbe telt, mire elértük azokat az eredményeket, melyre méltán lehetünk büszkék.

Tizennyolc évet elnökként töltöttem el a Szövetség élén, Alelnököm **Faddi Horváth Pál** volt. Az alelnök úr aktív volt a helyi közéletben, nyolc évig önkormányzati képviselő, a Mosoni Bizottság elnöke volt. Tiszteletben tartottam közéleti tevékenységét, vita soha nem volt közöttünk. 2024-ben végül úgy búcsúzott el a Szövetségtől, hogy állami kitüntetésre terjesztettem fel. A Magyar Érdemkereszt

ezüst fokozatát kapta meg.

2024. évi küldöttgyűlésen adtam át a stafétabotot Patonai Gábornak, akivel több mint 10 éves munkakapcsolatom volt. Gáborban egy szorgalmas, a munkájára igényes embert ismertem meg, akire bátran támaszkodhattam. A Szövetség szolgáltatásait – könyvelés, pénzügyi és könyvviteli tanácsadás, pályázatfigyelés és -írás, jogi jellegű tanácsadás, s minden egyéb, a civil szervezeteket segítő munka – önállóan, szerintem közmegelegedésre végezte. Ezúton is köszönöm munkáját. Értelemszerűen esett rá a választásom. Úgy gondoltam, hogy bár vezetői tapasztata nem volt, segítem a szükséges kapcsolatrendszer kiépítésében, a vezetői tapasztalatok megszerzésében. Itt követtem el életem egyik nagy tévedését.

Az első jelzés 2025. év elején történt. Bejelentette, hogy a könyvelést egy új ügyfélfogadási irodában kívánja folytatni a korszerűsítés nevében. Az fel sem merült benne, hogy esetleg a Pacsirta utcai irodát is korszerűsíteni lehetett volna.

Utólag nyílt fel a szemem, hogy már ekkor el akart tőlem válni. 2025-ben kettő, vagy három komoly vitám volt a civil érdekérvényesítés témakörében. Hangos, kiabálásig fajult a vita. Ilyen sem volt a Szövetség 20 éves történetében. Mindig kulturált módon tudtuk rendezni a nézeteltéréseinket.

A 2026. január 14-én derült ki számomra, hogy az elnök úr legszívesebben a Szövetségen kívül szeretne látni. Összehívta az Elnökség és a Felügyelő Bizottság közös ülését, ahol amellet érvelt, azt sugallta, hogy egészségügyi okból tisztségem ellátására alkalmatlan vagyok. Az ülésen nem engedték meg, hogy részletesen kifejtsem álláspontomat – az Elnök megvonta tőlem a szót -, a jegyzőkönyvet pedig titkosították. Ilyen sem volt korábban a Szövetség életében. Az ülésen a Felügyelő Bizottság határozatot hozott: egy évet adva arra, hogy az elnök és az alelnök közötti viszonyt a felek rendezzék.

2026. március 17-én az elnök levélben szólított fel az alelnöki tisztségemről való lemondásra és etikai eljárás megelőzésére. Az ultimátumban három súlyosnak ítélt etikai érvet sorolt fel, amelyet a küldötteknek írt elektronikus levélben cáfoltam. Nem engedtem az erőszaknak, vállaltam az etikai, a levél végén fegyelminek nevezett eljárást.

2026. május 4-én a Felügyelő Bizottság úgy tárgyalta a Szövetség Alapszabályát sértő tevékenységemről, hogy arra engem nem hívtak meg(?!). Itt már a magánszemélyként végzett politikai - én szerencsésebbnek tartanám a közéleti kifejezést – tevékenységem került az előtérbe. Összesen 53 dokumentummal próbálták alátámasztani az Alapszabály ellenes és a bizalomvesztésre okot adó közéleti tevékenységemet. Az iratokat átnézve sehol sem találtam a nyomát annak, hogy a Mosonmagyaróvári Civil Szövetség nevében fejtettem volna ki politikai-közéleti tevékenységet. Az állításokat a küldötteknek írt elektronikus levélben cáfoltam.

Fenntartom azt a jogomat, hogy magánemberként kifejthessem nézeteimet, képviselhessem értékrendemet. Gondolati szabadságomat senki sem korlátozhatja! Ezt egyébként a Szövetség alapszabálya is rögzíti. 2024-ben öt évre vállaltam az alelnöki tisztséget. Tisztségemet ki akarom tölteni. Méltósággal akarok elbúcsúzni szeretett szervezetemtől, a Mosonmagyaróvári Civil Szövetségtől. Ennyivel tartozok önbecsülésemnek.

Kedves Küldöttek!

Két javaslatom van:

1. Mivel az Alapszabály az alelnöki tisztséget az elnök helyettesítésére hozta létre, ezt tiszteletben tartom. Ha az elnök megbíz valami feladattal, azt legjobb tudásom szerint igyekszem teljesíteni, ha nem, akkor sajnos nem tudok segíteni. Javasolataimat viszont így is elmondhatom. Együttműködést ajánlok civil ügyekben!

2. Alakuljon egy független etikai bizottság, mely megvizsgálja állítólagos Alapszabály ellenes tevékenységemet, hallgasson meg. Ez számoljon be a küldöttgyűlésnek tevékenységemről, s ennek alapján hozzon döntést. Erre az Alapszabály 12. §.-a világos szabályokat tartalmaz.

Óvok mindenkit attól, hogy elhamarkodott döntést hozzon. Bízok a küldöttek bölcsességében. Egy rossz döntéssel mindenki sérül! Kiállok álláspontom mellett, tagadom az ellenem felhozott vádakat!

Magyar Péter szavaival értek egyet, aki 2026. május 9-én, a miniszterelnöki beiktatása utáni beszédében a következő gondolatot fogalmazta meg: **Azt kérte minden magyar embertől, ne hagyják magukra a politikusokat, figyeljék őket, kérjék számon az ígéretüket, és vitatkozzanak velük!**

En ezt teszem. Városi civil és közéleti kérdésekben kérdezek, véleményt nyilvánítok!

Végül annyit szeretnék mondani, hogy sokan nem értik, mi a vita lényege, hogyan mérgesedhetett el ennyire a nézeteltérés. Bevallom, én sem értem, ma is keresem a választ. Talán egyszer majd kiderül, mik volt Patonai Gábor elnök úr ellenem indított eljárásának igazi mozgatórugói.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Trianoni megemlékezés a Zala vármegyei Sényén

Május 30-án a Zala vármegyei Sényére utazott egy mosonmagyaróvári küldöttség. Sénye egy 80 lakosú zsákfalú, ahol több mosonmagyaróvári családnak van birtoka. Ők adományoztak egy trianoni emlékkeresztet a falunak, amelyet **Németh Alajos** faragott. Ezt koszorúzták meg a mosonmagyaróváriak, amelyen a sényei és környékbeli települések polgárai is nagy számban képviseltették magukat.

A megemlékező beszédet **Nagy Sándor**, a *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* elnöke mondta. Koszorúzott a *Honvédség és Társadalom Baráti Kör Egyesület*, a *Nemzeti Patrióták Kimlei Egyesülete* és az emlékkeresztet állító családok képviselői.

Az ezt követő vendéglátáson és beszélgetésen a jelenlevő polgármesterekkel szóba került a 2027 évi március 15-i magyaróvári civil koszorúzás közös megünneplése. A beszélgetés részese volt Nagy Sándoron és Németh Alajoson kívül **Fölföldi László** Sénye polgármestere, **Bohár László** Zalaszentlászló polgármestere és **Koronczi László** Kemendollár egykori polgármestere.

Nagy Sándor tisztelő beszéde

A mosonmagyaróváriak baráti beszélgetése a Zala vármegyei polgármesterekkel.

Trianon egyszerre jelent fájdalmat és figyelmeztetést

Nagy Sándor, a Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület elnöke megemlékező beszéde a Zala vármegyei Sényén.

Tisztelt Emlékezők! Kedves Honfitársaim!

Ma nem csupán egy történelmi eseményre emlékezünk. Ma egy nemzet fájdalmára emlékezünk. Egy olyan sebre, amely több mint száz év elteltével sem gyógyult be teljesen a magyar lélekben.

1920. június 4-én, a versailles-i Nagy-Trianon kastélyban aláírt békediktátum következtében Magyarország elveszítette területének kétharmadát és lakosságának jelentős részét. Több, mint hárommillió magyar egyik napról a másikra idegen országok fennhatósága alá került. Városok, falvak, családok, emberi sorsok szakadtak szét. Templomok, iskolák, temetők, magyar emlékek maradtak a határokon túl.

Trianon nem egyszerűen politikai döntés volt. Trianon emberi tragédia volt.

Az első világháborút követő zavaros időszakban Magyarország meggyengült, kifosztott és kiszolgáltatott állapotba került. A győztes nagyhatalmak döntései nem vették figyelembe sem a történelmi igazságot, sem a nemzetek természetes egységét. Egy ezeréves államot csonkítottak meg, amely évszázadokon át Európa védőbástyája volt.

És mégis: a magyar nemzet nem omlott össze.

Mert Trianon megtanított bennünket valamire. Megtanított arra, hogy a magyarság nem csupán földrajzi fogalom. A magyarság lelki, kulturális és történelmi közösség.

A határok megváltozhattak, de a magyar szó nem némult el. Nem hallgattak el a harangok Erdélyben, a Felvidéken, a Délvidéken, vagy Kárpátalján. A magyar ének, a magyar ima, a magyar kultúra tovább élt a legnehezebb időkben is.

Ezért Trianon egyszerre jelent fájdalmat és figyelmeztetést.

Fájdalmat, mert nincs magyar család, amelynek történetében ne hagyott volna nyomot. Sokak ősei veszítették el otthonukat, szülőföldjüket, vagy szeretteiket. Sok magyar testvérünk élt és él ma is kisebbségi sorsban.

És figyelmeztetést is jelent.

Figyelmeztet bennünket arra, hogy a nemzet csak addig marad erős, amíg összetart. Hogy a magyar jövőt nem gyűlölettel, hanem összefogással lehet építeni. Hogy a történelem sebeit nem feledni kell, hanem emlékezni rájuk méltósággal, tanulva belőlük.

A mai magyar ember számára Trianon a nemzeti összetartozás jelképe is.

Mert ma már tudjuk: egy nemzetet nem lehet pusztán határokkal szétszakítani. A magyar nemzet tagjai összetartoznak, éljenek bár Budapesten, Székelyföldön, a Felvidéken, a Vajdaságban, vagy a világ bármely pontján. Összetartozunk közös nyelvünkben. Összetartozunk kultúránkban. Összetartozunk történelmünkben. És összetartozunk a jövő reményében is.

Nekünk, ma élő magyaroknak kötelességünk, hogy őrizzük ezt az összetartozást. Tisztelnünk kell elődeink áldozatát, támogatnunk kell határon túli magyar testvéreinket, és tovább kell adnunk gyermekeinknek a magyarság szeretetét.

Mert a haza nem csupán föld. A haza emlékezet. A haza nyelv. A haza hit és hűség.

Trianon fájdalma tehát nem a múltba zár bennünket, hanem arra kötelez, hogy erősebb, egymásért felelősséget vállaló nemzetként éljünk.

Ma fejet hajtunk azok előtt, akik elveszítették otthonukat, családjukat, vagy szülőföldjüket. Ma fejet hajtunk a megmaradás hősei előtt. És ma hitet teszünk amellet, hogy a magyar nemzet él, és élni fog.

Mert voltunk. Mert vagyunk. És mert leszünk.

Isten áldja Magyarországot! Isten áldja a magyar nemzetet!

50 éves a Lipóti Színjátszó Kör

50 éves a *Lipóti Színjátszó Kör*. Az ebből az alkalomból szervezett ünnepségen részt vettek az egykori és a mai színjátszók. A Kör 50 éves történetéből **Fazekas Lászlóné Marcsi** elevenített fel humorosan történeteket, s megköszönte a színjátszók sokszor áldozatos munkáját, a támogatók segítségét. Vendégként **Nagy Sándor**, a *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* elnöke méltatta a Színjátszó Kört, külön kiemelve Marcsi kultúraápoló és közösségépítő tevékenységét. Több évtizedes példamutató munkáját az egyesület oklevéllel ismerte el, melyet Nagy Sándor adott át. Az est a Színjátszó Kör tagjai zenés műsorával folytatódott, s vacsorával, baráti beszélgetéssel zárult a kimlei kultúrházban.

A Lipóti Színjátszó Kör a térség egyik legjelentősebb amatőr színjátszó közössége, amely immár fél évszázados múltra tekint vissza. A társulatot hosszú évtizedek óta Fazekas Lászlóné Marcsi vezeti, aki meghatározó alakja lett Lipót kulturális életének.

A társulat 1976 szeptemberében alakult 11 fővel, és azóta több mint 300 ember fordult meg a közösségben aktív szereplőként. A színjátszó kör a település második legrégebben működő civil szervezete a tűzoltó egyesület után.

Az elmúlt évtizedek során a szerkesztett műsortól eljutottak az egész estés zenés darabokig:

- mintegy 42 színpadi művet mutattak be,

Nagy Sándor és Fazekas Lászlóné Marcsi

- évente átlagosan körülbelül 10 előadást tartottak,
- felléptek nemcsak Lipóton és a környező településeken, hanem Ausztriában és Szlovákiában is,
- több országos arany- és ezüst minősítést szereztek amatőr színjátszó fesztiválokon.

A 200 vendég együtt ünnepelt a lipóti színjátszókkal a kimlei kultúrházban.

Családi Nap Kisbodakon

Kilátogattunk a *Szigetközi Natúrpark Egyesület* családi rendezvényére június 6-án Kisbodakra. Ragyogó időben a délelőtti gyermekprogramok voltak. Rengeteg kézműves árus árulta portékáját. Aki enni, inni akart, az sem csalódott. A kisbodakiak közösségi kemencében készült kenyérlángosa is finom volt. A végén összetalálkoztam **dr. Pető Péterrel**, az egyesület elnökével, akinek gratuláltam a szervezéshez. Ilyen elkötelezett emberek kellenek Szigetközbe, akik védik gyönyörű természeti környezetünket.

Nagy Sándor

A délelőtti a gyermekek több program közül választhattak a Családi Napon.

Friss civil hírek olvashatók a www.civilszemleovar.hu hírportálon!

IMPRESSZUM

Civil Hang

A mosonmagyaróvári civil társadalom hírlevele

A kiadó neve: Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület

A kiadó székhelye, egyben szerkesztőség címe: 9200 Mosonmagyaróvár, Pacsirta u. 14.

A kiadásért felelős személy neve: Nagy Sándor elnök

Felelős szerkesztő: Nagy Sándor, Telefon: + 36 96 217-388, + 36 30 9573-744

Elektronikus levélcím: info@movarkultura.hu

Az adatvédelmi szabályzat és tájékoztató megtekinthető az egyesület honlapján.

ISSN 3141-7345

son megyei” tehát a közigazgatási Magyaróvári járás területének össziparosságának a képviselője.

A majd két évtizeden át volt alelnök, 1930-ban lett a Magyaróvári Ipartestület elnöke.

Hét év elnökség alatt három elnökválasztáson ment keresztül, mindig ellenjelölt nélkül, egyhangúlag választották meg. Hönel elnökségére esett az ipartestület alapításának 25 éves évfordulója. 1936 március 8-án, a vármegyeháza nagytermében nagy ünnepséget tartottak az iparosság helyzetelemzésével. A Magyaróvári Ipartestület negyed évszázados korszakának lezárásához tartozott az iparos székház létesítése, annak ingatlan szerzése és a tervezése. Még 1930 szeptemberében az Iparos és Kereskedő Kör a Magyaróvári Ipartestülettel együttesen kérelmezte a várostól a Szent Imre utcai telek megszerzését a felépítendő iparos székház számára. Hét hosszú rögzös év után kapták meg. 1937 tavaszán még Hönel elnökletével alakítottak szék-

ház előkészítő bizottságot, de a régóta vágyott székház terveit, már nem ő készítette.

Hönel 1937. június 26-án 74 évesen halt meg. Az elhunytat 28-án temették evangélikus szertartás szerint, Szűcs Sándor lelkész búcsúztatta. Három szervezet, a Magyaróvári Ipartestület, a Soproni Kereskedelmi és Iparkamara és a Szepesi Szövetség is búcsúzott tőle. Országos és budapesti ismertsége miatt a Budapesti Építőmesterek Ipartestületének, a Budapesti Építőmesterek Szövetségének, a Magyar Építőmesterek Egyesületének és a Magyar Építőiparosok Országos Szövetségének az „Építőmesterek Lapja a Munkaadó” című hivatalos lapjában is elbúcsúztak tőle, mint a Magyar Építőiparosok Országos Szövetsége magyaróvári fiókjának hosszú időn át volt elnökétől, illetve ipartestületüknek 12 éven át volt kültagjától, aki széleskörű munkásságot fejtett ki, mind az ipar területén, mind Moson vármegye társadalmi életében.

Beregzászi Balázs

Pezseg a civil élet a városban

Fotó: Tuller István ILE

A civil sajtóreggeli résztvevői.

Július 10-én civil sajtóreggelit tartott a Győr-Moson-Sopron vármegyei Civil Közösségi Szolgáltató Központ és a Mosonmagyaróvári Civil Szövetség. A házigazdák **dr. Iváncsics János** és **Patonai Gábor** voltak.

Nyolc városi és városkörnyéki civil szervezet mutatta be nyári programját. Ez alapján megállapítható, hogy rendkívül aktívak a civil szer-

vezetek. Bemutatkozott a *Mosonmagyaróvári Vízisport Egyesület*, a *Mosoni Polgári Kör Közhasznú Egyesület*, a *Szigetközi Agroturizmusért Egyesület*, a *Hullám-Tér Egyesület*, a *Reflexum – Együtt a Városért Egyesület*, a *Példa Egyesület a Szigetközi Gyermekéért*, az *Ad Flexum Caritas Alapítvány* és a *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület*.

A mosoni zsidóság őrzi hagyományait, ápolja kultúráját

Folytatjuk a mosonmagyaróvári vallási közösségeket bemutató sorozatunkat. Ligeti Lászlóval, a Mosoni Zsidó Hitközség elnökével beszélgettünk.

Ligeti László elmondta, hogy a források szerint 1802-ben kerültek Mosonba és a környező településekre az első zsidó családok Németországból, Morvaországból. Érdekességként említette, hogy dédnagyszülei Rajkáról költöztek be Mosonba, sírjuk megtalálható a zsidó temetőben. 1850 körül alakult meg a Mosoni Zsidó Hitközség. Előtte a mosoni katolikus plébános anyakönyvezte a zsidókat. Ahhoz, hogy a hitközség megalakuljon, bizonyos feltételeknek meg kellett felelni. Kellott egy szentegylet, amely a temetéseket intézi, rituális fürdő, rituális vágóhíd. A mosoni Fürdő utca onnan kapta a nevét, hogy ott volt a rituális fürdő.

Figyelemre méltó, hogy az 1939-es népszámlálás során Mosonban úgy lett többségben a magyar nemzet a németekkel és horvátokkal szemben, hogy a zsidók mind magyarnak vallották magukat.

Az 1860-os évekre a mosoni zsidóság annyira megerősödött, hogy tudta vállalni egy zsinagóga felépítését a Mosonvár utca-Fürdő utca sarkán levő telken. Ez a tömb lett mosoni zsidóság központja. A zsinagógán túl itt volt a rabbilakás, a fürdő, a vágóhíd, s minden egyéb fontos épület.

A zsidóság számára a legnagyobb traumát az 1944-es holokauszt okozta, mely a zsidók szisztematikus, államilag megtervezett és irányított üldöztetése és meggyilkolása volt, amelyet a náci német rezsim és szövetségesei, valamint kollaboránsai hajtottak végre. Mosonba gyűjtötték össze a környék zsidóságát, s szállították megsemmisítő táborokba, melyből 613 zsidó nem tért vissza szülőföldjére. Nevüket a ravatalozó falán elhelyezett emléktábla, s a temető előtt nemrég felavatott emlékmű őrzi.

A világháború után a hazatért mintegy 50 zsidó ember alkotta a hitközséget, amely 1956-ig működött. A forradalom alatt a legtöbb zsidó család távozott Mosonból és környékéről, nem tudták elfogadni a szabad vallásgyakorlást üldöző kommunista rendszer végzését. Csak azok

Ligeti László

a családok maradtak itt, akik személyes okokból nem tudták vállalni a bizonytalan jövőt. Így a hitközség megszűnt, a megmaradt közösséget szórványnak minősítették. A 60-as években beszakadt a zsinagóga teteje, s a Magyar Izrealiták Országos Központja nem bízva a hitközség újraszerveződésében nem biztosította a tetőjavítás mintegy 30 ezer forintos költségét. Az épület állaga annyira leromlott, hogy végül lebontásra került.

Az 1980-as évek közepén a Városvédő központ rohamos terjeszkedése miatt felmerült a zsidó temető felszámolása is, de ez annyira bonyolult ügyintézésrel és költséggel járt volna, hogy a város végül a frissen alakult *Mosonmagyaróvári Városvédő Egyesületet* bízta meg azzal, hogy gondoskodik a zsidó temető méltó megőrzéséről, felújításáról. Ebben a munkában **dr. Nagy György** egyesületi elnöknek elvülhetetlen érdemei voltak. A Mosonból elszármazottak biztosították az anyagi forrásokat.

Az 1990-es évek elején a Mosonban élő zsidók létrehozták a *Salomon Utódai Közhasznú Alapítványt*, melynek célja a helyi zsidó hagyományok ápolása volt. Ligeti Lászlót **Zoltai Gusztáv**, a MAZSIHISZ elnöke és főigazgatója biztatta, hogy alakítsanak hitközséget. 1997-ben alakult meg újra 30 fővel a Mosoni Zsidó Hitközség. A Kossuth Lajos utcában van a zsidó imaház, ahol minden hónap első péntekjén tartanak istentiszteletet. A zsidó vallási előírások szerint legalább tíz férfinak kell együtt imádkoznia ahhoz, hogy az istentiszteletnek minősüljön. Ezt havonta csak egy alkalommal tudják biztosítani. **Radnóti Zoltán** budapesti rabbival vannak jó kapcsolatban, aki ha hívják, szívesen lejön Mosonmagyaróvárra.

A Mosoni Zsidó Hitközségben élénk közösségi élet folyik. Megtartják ünnepeiket, s a Fehér Ló Közösségi Házban szerveznek különböző közérdeklődésre számot tartó programokat. A holokauszt 80. évfordulója tiszteletére kultu-

rális rendezvényt szerveztek. Volt színházi előadás, táncművészet, gyermekfoglalkozás, filmvetítés és az azt követő beszélgetés.

A zsidó hitközségnek rendezett a kapcsolata a városban működő keresztény gyülekezetek-

kel. Az Önkormányzat segítségére mindig szá-míthatnak. Ligeti László szerint Mosonmagyaróvár lakossága egyre befogadóbb, érdeklődőbb, előítélettel az utóbbi időben nem találkozott.

Nagy Sándor

Mártírok Napi megemlékezés a zsidó temetőnél

Vida István, Radnóti Zoltán, Ligeti László, Károlyi K. László, dr. Nagy István.

Holokauszt Mártírok Napi megemlékezést tartott június 7-én a *Mosoni Zsidó Hitközség*. **Ligeti László** hitközségi elnök köszöntője után **Radnóti Zoltán** rabbi hirdetett ígét, majd **Károlyi K. László**, a MAZSIHISZ főigazgatója emlékezett a Holokauszt áldotataira. **Vida István** polgármesteri kabinetvezető Mosonmagyaróvár nevében kért szót, tisztelegve a mintegy 500 elhurcolt polgár előtt. A megemlékezésen mint mindig, most is részt vett **dr. Nagy István** volt agrárminiszter.

Koszorúzás a Nemzeti Összetartozás Napján

Június 7-én tartották meg a Mosonmagyaróváron a Nemzeti Összetartozás Napját, ahol a trianoni békediktátumra emlékeztek. Köszöntőt mondott **dr. Porpáczy Krisztina** államtitkár, a térség országgyűlési képviselője. Ünnepi beszédében **Balázs Endre** alpolgármester emlékezett a tragédiára. **Nagy Sándor**, a *Mosonmagyaróvári Kulturális Egyesület* elnöke és **Németh Alajos** helytörténész babékoszorút helyezett el az emlékkeresztnél a „Nem felejtünk!” felirattal.

Fotó: Goda Barbara

A XXXVI. Moson Vármegye Színjátszó Találkozó programja

Június 19. (péntek)

18,00 óra: **Bemutató**

Szó és Kép Színpad (Homokbödöge) 95 perc

Joseph Heller: Isten tudja (biblia szatíra egy felvonásban)

Rendező: Csukárdi Sándor Támogatójegyes előadás!

20,00 óra: **Szakmai tanácskozás**

Június 20. (szombat)

9,00 óra: **Bemutatók**

Tekergők színjátszó csoport (Nyárasd, Szlovákia) 30 perc

Nagy Irén: Libaakadémia (dramatikus játék)

Rendező: Magyar Gaál Livia, Nagy Irén

Tekergők színjátszó csoport (Nyárasd, Szlovákia) 35perc

Nagy Irén: Elég! (életjáték)!

Rendező: Magyar Gaál Livia, Nagy Irén

10,30 óra: **Szakmai tanácskozás**

12,00 óra: **Bemutatók**

GIMISZ Diákszínpad (Révkomárom, Szlovákia) 70 perc

Homérosz eposza alapján írta Hostomská Fanni: MYTHOS

(szerkesztett játék, dráma) Rendező: Hostomská Fanni

13,30 óra: **Ebéd**

14,00 óra: **Szakmai tanácskozás**

18,00 óra: **Bemutató**

TeátRum Társulat (Nyárasd, Szlovákia) 135 perc

Ray Cooney: Család ellen nincs orvosság (vígjáték két felvonásban)

Rendező: Magyar Gaál Livia Támogatójegyes előadás!

20,30 óra: **Szakmai tanácskozás**

Június 21. (vasárnap)

10,00 óra: **Bemutatók**

Móra Ferenc Népszínház (Szeged) 110 perc

Tasnád István: Magyar Zombi (szatíra két felvonásban)

Rendező: Szegezdi Róbert Támogatójegyes előadás!

Vasvári Játékszín (Vasvár) 15 perc

Vörös Valentin: 4 év, 1 élet (prózai előadás)

Rendező: Vörös Valentin

Rontom-Bontom-Alkotom Színjátszó Csoport 30 perc

(Bácsgyulafalva, Szerbia)

Némedi Emese: Magamban elszámolok tízig (kortárs dráma)

Rendező: Némedi Emese

13,00 óra: **Ebéd**

14,00 óra: **Ünnepélyes eredményhirdetés, díjátadás**

A díjakat átadják a zsűri tagjai.

14,30 óra: **Szakmai tanácskozás**

A PROGRAMVÁLTOZÁS JOGÁT FENNTARTJUK!

A támogatójegyes előadásokon kívül a rendezvény látogatása ingyenes!

XXXVI. Moson Vármegye Színhátszó Találkozó
TeátRum színtársulat bemutatja

RAY COONEY

Család ellen nincs orvosság

Fordította: Komáromy Rudolf

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

MOSONMAGYARÓVÁR
ÖNKORMÁNYZATA

EGY VÍGJÁTÉK KÉT FELVONÁSBAN EGY MINDENRE KÉPES HAZUGSÁGRÓL.

Flesch Károly Kulturális Központ
2026. június 20. (szombat) 18 óra

Támogató jegy vásárolható a kulturális központ jegypénztárában
1.500 Ft-os egységáron. Helyfoglalás érkezési sorrendben!

További információk a www.movarkultura.hu honlapon!

A Szó és Kép Színpad bemutatja:

ISTEN TUDJA

Bibliaszatíra Joseph Heller regénye alapján

16

Dávid- Csukárdi Sándor
Betshabé- Rózsás Hajni
Abiság- Balogh Adrienn
Salamon- Szabó Zoltán mV
Mózes- Janus Norbert

Csellón kísér:

Némethné Farkas Nóra

Énekmester:

Fodor Bernadett

Fotók:

Bolla Bernadett

Szilágyi Tibor fordítása alapján
színpadra írta, rendezte:
CSUKÁRDI SÁNDOR

Technika:

Barna István és

Pázi Elemér

XXXVI. MOSON VÁRMEGYE SZÍNJÁTSZÓ TALÁLKOZÓ

Flesch Károly Kulturális Központ

2026. június 19. (péntek) 18 óra

Támogató jegy 1.500 Ft-os egységáron vásárolható a kulturális központ jegypénztárában.

Helyfoglalás érkezési sorrendben!

MOSONMAGYARÓVÁRI
KULTURÁLIS
KÖZPONT

MOSONMAGYARÓVÁR
ÖNKORMÁNYZATA

Kulturális és Innovációs
Minisztérium

Friss civil hírek olvashatók a www.civilszemleovar.hu hírportálon!

KULTURÁLIS ÉS INNOVÁCIÓS
MINISZTERIUM

Tasnádi István

MAGYAR ZOMBI

Rendező: Szegezdi Róbert

2026. június 21. vasárnap 10.00

XXXVI. Moson Vármegye Színhátszó Találkozó - Flesch Károly Kulturális Központban

Támogató jegyek 1.500 Ft-os egységáron kaphatók a Flesch központ jegypénztárában. Helyfoglalás érkezési sorrendben!

Móra Ferenc
Népszínház